

În secolul al XVIII-lea aproape toate capitalele de județ aveau învățământul lor. În 1716 Alexandru Ipsilanti dă hrisovul de reorganizare al școlilor, iar în 1780 se alcătuieste un buget pentru reorganizarea școlilor din Țara Românească.

În 1780 exista școala în Rușii de Vede având continuitate. Manualele folosite în secolul al XVII-lea și al XVIII-

lea erau bucoavne, cărți de predici, unele cronică, unele cărți populare, tipărite în manuscris. Profesorii puneau accent, în ceea ce îi privește pe copii, pe atenție și memorare.

Din al II-lea deceniu avem dovezi despre existența unor școli de fete din Muntenia, Zimnicea și Roșiorii de Vede.

Localul pentru școala din Roșiori a constituit o problemă grea, dar localnicii au găsit o soluție: închirierea caselor slucerului Sandu Depărățeanu cu 100 de lei pe lună. Primul profesor din oraș este Alecsie Popovici, numit la 1 decembrie 1883 continuându-și activitatea până la moarte.

Legea a lipsit din școala românească la începuturi, dar preocupările unor autorități și ale unor oameni luminați ai timpului au făcut ca reorganizarea „școalelor” să devină o realitate lucrându-se pe baza circularilor Departamentului din lăutru ale Euforiei școalelor și ale ocârmuirii județelor.

Școala românească, inclusiv cea din județul Teleorman este prezentată ca un element de progres, de gândire și acțiune implicată în Revoluția de la 1848. Reluarea cursurilor școlare are loc în 1849, iar în 1859 sunt menționate ca funcționând două școli publice, una de fete și una de băieți, care în 1894 beneficia fiecare de un local propriu.

În anul 1893, se înființează Școala primară nr. 2, pentru băieți, pentru care se va construi local propriu în 1900, dar și o școală primară mixtă, în 1891, cu local propriu în 1914. După 1900, în Roșiorii de Vede apare și o școală inferioară de meserii înființată în 1905, școală ce va avea local propriu în 1912. În 1919, 10 noiembrie, datorită generozității fraților Ionel și Nicolache Anastasescu, care au făcut donații în bani și au oferit și un teren și chiar au construit prima clădire, s-a înființat Liceul Anastasescu. Destul de repede, în 1923, se înființează Gimnaziul comercial de băieți, ca școală elementară de comerț.

În 1931, în orașul Roșiorii de Vede funcționau două grădinițe, cu un număr total de 52 de copii, două școli primare de băieți cu 480 de elevi, două școli primare de fete cu 447 eleve, o școală primară mixtă cu 209 elevi, o școală de ucenici cu 130 de elevi, o școală de meserii cu 98 elevi, o școală profesională cu 181 elevi, un gimnaziu comercial cu 74 elevi și Liceul Anastasescu cu 286 elevi.

CUM A LUAT NAȘTERE COLEGIUL NAȚIONAL "ANASTASESCU"

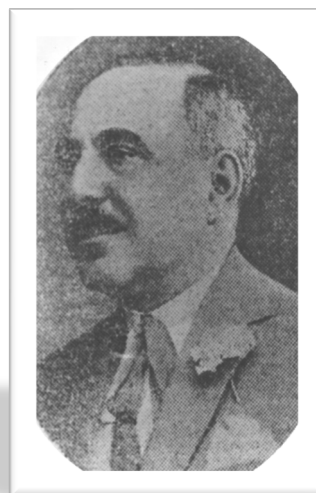

În 1919, în orașul Roșiorii de Vede funcționau patru școli elementare și nu exista niciuna secundară. Aceasta fiind situația, părinții ai căror copii trebuiau să părăsească orașul pentru a-și mulțumi setea de cultură au arătat o stăruință hotărâtă, care nu a încetat decât odată cu înființarea școlii secundare pe care o cereau. Stăruința părinților a fost intens susținută și de conducătorii primăriei orașului, dar și de un grup mare de tineri studioși, în care distingem: Petre Voivozeanu, Traian Bratu, Iulian Dumitrescu, Gogu Bleescu, Traian Ionescu, Constantin Iliescu, Floarea Ionescu și Florin Nicolescu-Niculcea.

Animați de ideea înființării Gimnaziului Teoretic, grupul de tineri roșiorieni obținând adeziunea

populației, întocmește un memoriu, pe care îl înaintează Ministerului Instrucțiunii Publice și Cultelor, la 6 august 1919. În 4 septembrie 1919, ca urmare a acestui memoriu, se alcătuiește o delegație de roșiorieni în frunte cu Traian Stănescu, primar și în același timp și deputat în Camera Legislativă, un adevărat părinte a orașului, care merge și prezintă ministrului Constantin Angelescu o cerere, ce arată dorință sinceră a

orășenilor și a țăranilor din satele din jur de a se înființa un Gimnaziu Teoretic în Roșiorii de Vede.

Traian Stănescu

Gimnaziul Teoretic din Roșiorii de Vede își începe virtual activitatea, la 1919, deși primise aprobarea de funcționare la 15 octombrie 1919, în localul Școlii Primare de băieți Nr. 1, din Strada Renașterii, vis-à-vis de Palatul Albina.

Înscrierea de elevi pentru clasele I, a II-a și a III-a au început însă a se face încă de la 1 septembrie 1919, în localul primăriei Roșiorii de Vede, anticipând disputata aprobare a Ministerului Instrucțiunii și Cultelor, întrucât, în principiu, fusese de acord cu înființarea Gimnaziului. Funcția de secretar a Gimnaziului Teoretic, denumit mixt prin Ordinul

Ministerului Instrucțiunii și Cultelor nr. 125102, seria B/1919, este îndeplinită de la început de Constantin Bleescu, confirmat prin ordinul de mai sus.

La 10 noiembrie 1919, în fața autorităților comunale și școlare din Roșiorii de Vede, noul gimnaziu își inaugurează activitatea prin solemnitatea sfințirii apei. Au vorbit: din partea orașului, Traian Stanescu, primarul orașului; din partea corpului didactic, preot Ioan E. Popescu (singurul profesor care a funcționat fără întrerupere la această școală, de la înființare, până în anul 1947).

Niculache Anastasescu

Ionel Anastasescu

Actul de donație al fraților Niculache și Ionel Anastasescu se autentifică de Judecătoria Roșiorii de Vede abia la 19 aprilie 1924, sub nr. 665 și se transcrie la Tribunalul Teleorman, secția I, la nr. 7131/1928, pentru imobil și suma 100000 lei necesară mobilierului și construcției unei noi clase a V-a. Cei doi frați Anastasescu sunt aleși membrii de onoare ai comitetului școlar.

Subsemnații Niculache și Ion Anastasescu proprietari, domiciliați în Roșiorii de Vede, adânc convingși de însemnătatea pe care o are școala în propășirea țării și în dorința noastră nestrămutată de a contribui la dezvoltarea învățământului, cât și din dragostea ce purtăm orașului nostru natal Roșiorii de Vede donăm Onor. Ministerului Instrucțiunii, Ad-ția Casei Școlilor și a Culturii Poporului cele ce urmează:

Art. I. A. Un teren, cu parc, în suprafață de 5734 m.p. situat în acest oraș, având o fațadă de 94 m.l. pe B-dul Mănciulescu și 61 m.l. pe Calea Oltului, linii socotite dela unghiul format de aceste două strade, făcând parte din imobilul ai cărui proprietari suntem, pe baza actului de adjudecare definitiv a Tribunalului Teleorman S.I. cu No. 4073, din 17 Decembrie 1920 transcris sub același număr, arătat mai sus. -

Acest teren se învecinește: la răsărit cu Bulevardul Mănciulescu, la apus cu restul proprietății noastre, la miazăzi cu calea Oltului, iar la miază noapte cu restul terenului ce ne rămâne, urmând o linie dreaptă, din B-dul Mănciulescu, paralelă cu calea Oltului, până la limita restului proprietății noastre.

B. Localul ce am ridicat pe acest teren, pe care l'am amenajat și transformat cu propria noastră muncă și cheltuială în scopul de a se instala aci fără întârziere Gimnaziul din localitate. - Lucrările acestea sunt în mare parte executate și le vom urma cu stăruință, până la definitiva terminare a localului pe care ținem să-l punem la dispoziția Gimnaziului chiar

--- --

La 24 iunie 1924, are loc propunerea pietrei fundamentale. Construcția este încredințată Antreprizei Gh. Handa. Actul de fundație scris de prof. Petre Voivozeanu, pus sub sticlă, este așezat în fundație în colțul dinspre Biserica "Serdăreasa".

La 14 ianuarie 1932, în timp ce cursurile se desfășoară normal în noua clădire, s-au terminat lucrările de recepționare a construcției, incheindu-se al doilea mare capitol din istoria Liceului "Frații Niculache și Ionel Anastasescu" din Roșiorii de Vede.

Anul 1924 a creat premisele dorite de cetățenii orașului Roșiorii de Vede și de locuitorii satelor din jur de a transforma Gimnaziul Teoretic în Liceu Teoretic, începând cu anul școlar 1924-1925, prin:

- încadrarea școlii cu un corp didactic calificat;

- mutarea Gimnaziului în local propriu, dăruit de frații Niculache și Ionel Anastasescu, prin actul de donație autentificat de Judecătoria Roșiorii de Vede sub nr. 665 din 19 aprilie 1924;

- înzestrarea școlii cu mobilier și material didactic adecvat necesităților la care au contribuit părinții elevilor, răspunzând generos prin taxe școlare liber consimțite;

În anul 1934-1935 se terminau ultimele lucrări din noua construcție: se toarnă mozaicul pe holuri și la scări, se construiește împrejmuirea de beton și grilaje de fier existent și astăzi, se face lichidarea sumelor cerute de construcție.

Din anul 1939, liceul, din lipsa de fonduri, revine la forma inițială de gimnaziu, până în anul 1943, când apare din nou cursul superior ca extrabugetar, în anul 1947.

Astfel, localul liceului din Roșiorii de Vede, construit cu atâta trudă de către roșioreni, este ocupat de Direcția Aviației Comerciale Române prin rechiziții. Liceul, devenit gimnaziu din anul 1938, este transferat în localul Școlii Primare de băieți nr. 1, de pe Strada Renașterii, unde mai funcționase la început între anii 1919-1924.

Din anul 1943, s-a aprobat de Ministerul Instrucțiunii și Cultelor reînființarea cursului superior ca extrabugetar și funcționează astfel ca gimnaziu unic și liceu teoretic până la 1 aprilie 1947, când este transformat în liceu complet bugetat de stat.

În urma reformei învățământului din 1948, printr-o decizie ministerială, numele liceelor au fost înlocuite cu cifre, iar titulatura de liceu a fost înlocuită cu cea de școală medie. Liceul “Niculache și Ionel Anastasescu” s-a numit “Școală medie de 10 ani”, “Școală medie de 11 ani”, denumire care a funcționat până în iunie 1957 când ministerul a luat măsura reatribuirii vechilor nume unor școli cu tradiție. Cu acest prilej, liceul din Roșiorii de Vede primește numele de “Tudor Vladimirescu” (cel normal de “Niculache și Ionel Anastasescu” nu putea fi dat, deoarece conducerea de partid și de stat din vremea aceea îi considera pe cei doi “mari exploatatori ai poporului”).

Din anul școlar 1964-1965, se transformă în liceu mixt cu durata de 12 ani: ciclul I - 4 clase elementare; ciclul II - 4 clase gimnaziale (V, VI, VII, VIII) și 4 clase liceale (IX, X, XI, XII), purtând numele de Liceul nr. 1 Roșiorii de Vede.

Clădirea liceului în 1964

